

: na vrelu Bos-
ra i na Sturbi

veza udruženja
52. godinu iza-
ahman Tupara,
je državnih po-

štine poslati su
edsjedniku vla-
- Starom, Pred-
poljoprivredu i
ić Ing. Blaži i
u Apostolskom.

Mag

ercima između
makija pokriva
om sive kame-
i uvala zelene
jenih maslina.
duljini, cesta
otoka Lošinja,
eza na cijelom

a Cresa u du-
n otoka jezero
iko kilometara,
ilometra. Naj-
30 metara, i na
la jezero ima
odu. Na južnoj
plićkom punim
jezera većinom
rim kamenjem
jezera pokrive-
canim krpama

alna i vodostaj
avlja se da je-
putevima vodu
je tako niklo
o. Pukotin. ma

vapnenačkih slojeva vezano je jezero
s površinom mora, pa se suvišak vode
gubi u moru i na taj način održava
stalni vodostaj.

Prolazili smo često mimo jezera auto-
busom i promatrali jezero. Kao ribiče
interesirao nas je život u jezeru. Ima
li riba i kakvih? To smo ove godine
konačno saznali. Naš poznati član drug
Fuis boravio je na Cresu. Interesirao
se kod mještana za jezero. Domaći su
pričali o ribolovu. Oni love profesio-
nalnim primitivnim priborom. Nazivi
za ribe su talijanski. Prvi put su čuli
da je »lucio« — štuka i »tinca« — li-
njak. Hrvatski nazivi su davno zabo-
ravljjeni.

Pao je prvi »blinker« na zelenu po-
vršinu jezera bačen iz stara hrastova
čamca. Dugo je tonuo dok se nije iz-
gubio u zelenoj dubini. Počelo je na-
matanje. Udarac, i prva štuka bjesnula
je u dubini. Umjetna ribica svjetlucala
je dalje provlačeći se između tamnog
vodenog bilja. Štuke su grabile nepo-
znati plijen i padale žrtvom svoje ne-
zasitnosti i grabežljivosti. Bilo je za-
ista rijetkih primjeraka.

Tako smo dobili prve podatke o ri-
bama i jezeru. Osim štuke u jezeru ži-
vi linjak, crvenperka, bjelica i jegulja.
Voda je bistra i prozirna, u dubinama
hladna.

Jezero »Vrana« istraživano je dosada

s više strana. Institut za slatkovodno
ribarstvo ispitivao je floru i faunu
ovog jezera. I geolozi i biolozi su ga
istraživali.

Danas se na jezeru izgrađuju uređa-
ji za vodovod kojim će se gradovi Cres
i Lošinj opskrbljivati vodom.

Nas sportaše interesira jezero sa
sportske ribolovne strane. Privlači nas
porečito ribolov na štuke kojih ima
mnogo i neobično krupnih, kao i lov na
linjke, koji su u ovom jezeru dostigli
najveće mjere. S druge strane kao uz-
gajivače plemenitijih vrsta riba, intere-
sira nas da li bi se u ovom jezeru mo-
gla uzgajati koja od salmonidskih
vrsta.

O samom jezeru je dosada objavlje-
no vrlo malo podataka i to na talijan-
skom jeziku, pa bi željeli da se o nje-
mu objavi nešto više. Nadamo se da
će nam naši stručnjaci iz oblasti geo-
logije, biologije i ihtiologije pružiti za-
nimljivih podataka.

Prilikom svog boravka drug Fuis
upoznao se sa više mještana koji se
bave sportskim ribolovom i predložio
im, da se osnuje sportsko ribolovno
društvo koje bi se staralo o čuvanju i
daljem unapređivanju ribarstva na
ovom jezeru. Vjerujemo da će ova ini-
cijativa imati uspjeha što će, značiti
opet jedan korak naprijed u sportskom
ribolovu.

Z. U.

OSVRT NA OVOGODIŠNJU PECAČKU SEZONU NA DUNAVU

IZVJEŠTAJ IZ NOVOG SADA

S proleća ove godine izgledi na do-
bru ribarsku sezonu u Novom Sadu
bili su izvanredni. Još u rano proleće
naišle su velike vode, a sa njima i ri-
ba. Prvo se pojavio u velikim jatima
sabljar, zatim podust (skobalj), pa ša-

ran, kesega, deverika, bucev. Hvatala
se na udicu čak i kečiga. Jedino smu-
đeva nije bilo.

Ribolovci su sa nestrpljenjem očeki-
vali da voda počne da opada. Među-
tim, visoko vodostanje podržalo je do

kasno u leto i zato je pečačka sezona podbacila. Krupnu ribu pohvatali su profesionalni alasi, a sitna riba nije još dorasla. Jednom reči, pečačka sezona je bila slaba. Od polovine leta pogotovo. Nešto se popravila u ranu jesen, ali je onda naišlo naglo zahlađenje i riba se povukla. Tako na kraju sezone, zbog lepih dana, ostao je još lov na štuke po ritovima i barama. I tu su pečače preduhitrili profesionalni ribari koji su mrežama »procedili« ritove, jame i bare. No ipak, bilo je i lepih uspeha. Rekorde su tukli drugovi Demeter, koji je ulovio na udicu soma od 18 kg, drug Šanta, koji je uhvatio šarana od 6 i po kilograma.

No svako zlo ima svoje dobro. Ovogodišnje visoko vodostanje neobično je pogodovalo razmnožavanju ribe. Sva riba se do poslednje izmrestila, mlađ se održao i othranio. Dunav je pun i prepun ribljega mlađa: šarančića, smuđaraka i somčića. Ribari računaju da će ovogodišnji šaranski mlađ porasti tako da će ići tri šarana u kilo, dva smuđa u kilo, a somčići da će dostići težinu od 80 deka.

Možemo slobodno reći da je ovogodišnja velika voda i dobra godina bila upravo spas za naše slatkovodno ribarstvo u otvorenim vodama, pogotovo posle prošlogodišnje suše. Uopšte se smatra da tako povoljne godine za razvoj ribarstva nije bilo unazad sto godina. Kao što je poznato, ribni fond bio je poslednjih godina na Dunavu silno opao, ne samo po količini nego i kvalitetno. Mesto domaćeg soma nakotio se bio skoro bezvredni sitni američki somčić (patuljasti som, abisinae, terpan), odnekud se zapazio podust-skobalj, koga ranije u Dunavu uopšte nije bilo, mesto šarana proširila se mrena, mesto smuđa bucov. Sada, kao što smo rekli, Dunav je pun mlađa kvalitetnije ribe: šarana, smuđa, soma, kcji treba čuvati.

Prema tome, ima mnogo izgleda da će na godinu ribarska sezona biti vanredna, pa i novosadskim ribolovcima ne ostaje drugo, nego da se za nju dobro pripreme u toku zime.

Pečački sport u Novom Sadu prilično je razvijen: novosadsko Društvo ribolovaca broji 1.208 registrovanih članova i po broju članova spada svakako među najveća pečačka udruženja u zemlji. Članovi društva su mahom nameštenici, zanatlije i radnici što potvrđuje poznatu činjenicu da je pečački sport — sport »malog čoveka«. I pored velikog broja članova, ipak se ne može reći da je društveni život bio naročito razvijen. Bilo je nekoliko »ribljih večera«, pa neka zabava i ribarsko veselje, nije održano nijedno predavanje. »Ribarstvo Jugoslavije« prima i čita vrlo mali broj članova društva. Na Kameničkoj adi ribarsko naselje povećalo se većim brojem »vikend-kućica«, ali započete kabine sa 30 kreveta nisu dovršene. Nije podignut ribarski dom niže klanice, jer članovi iz onog dela grada nisu pokazali dovoljno interesovanja niti su dolazili na dobrovoljni rad.

Sada preko zime mnogo će smetati radu udruženja nedostatak prostorija u samom gradu. Uprava udruženja i samog POTSAVEZA smeštena je u jednom malom dućančetu u Železničkoj ulici, u koju ne može da se smesti ni desetak ljudi. Bez većih prostorija ne može ni da se zamisli rad jednog društva sa tolikim brojem članova i zato pitanje prostorija bezuslovno treba da se reši. Inače uprava Udruženja ima za iduću sezonu već ideju koju treba pozdraviti. Ona naime namerava da podalje od varoši uz Dunav i niz Dunav podigne nekoliko kućica ili bolje reći kolibica, koje bi poslužile ribolovcima kao sklonište.

Inače, što se može konstatovati jeste da se pribor kod novosadskih ribolova-

logo izgleda da sezona biti vanim ribolovcima a se za nju dome.

om Sadu priličsko Društvo ristrovanih člaspada svakako udruženja u su mahom nadnici što pocu da je peccalog čoveka«. I anova, ipak se stveni život bio o je nekoliko a zabava i riržano nijednio « Jugoslavije» broj članova j adi ribarsko m brojem »viete kabine sa e. Nije podiglanice, jer članisu pokazali niti su dolazili

go će smetati tak prostorija a udruženja i a je u jednom ezničkoj ulici, esti ni desetak ja ne može ni društva sa to zato pitanje ba da se reši. ima za iduću ba pozdraviti. a podalje od unav podigne reći kolibica, ima kao sklo-

statovati jeste skih ribolova-

ca znatno popravio. Najlon je sada sasvim obična stvar, a pojavio se veliki broj modernih štapova, američkih čerka i t. d. No 'sve to, kao što smo

rekli, nije pomoglo novosadskim ribolovcima u slaboj ovogodišnjoj sezoni. Ostaje im jedino da se teše sa boljom narednom godinom.

ŽIVOTNA BORBA KOD RIBA

Ogromna količina jajašca, koja liježu ženke riba u toku procesa rasplođivanja navela je zacijelo mnoge promatrače tog fenomena, da razmišljaju o neobičnoj rasipnosti, kojom priroda postupa pri tom poslu. Broj jajašca doseže kod nekih vrsta nekoliko stotina tisuća, katkada i milijuna. Kada bi samo iole znatniji postotak tih zametaka sazrio u odrasle ribe, sve bi vode u najkraće vrijeme bile neodrživo prenapučene. Nauka ističe, da je vjerovatnost oplođivanja tih jajašca u vodi tako malena, da se samo velikim suviškom jajašca može osigurati održanje vrste. Ribiči i mnogi drugi neposredni promatrači, ne slažu se sasvim ovim tumačenjem. Tko promatra ribe koje se mrijeste u jatima, može uočiti da je ikra obično potpuno opkoljena velikim i gustim oblacima muških sjemenki. Kod riba koje se mrijeste u parovima, kao što su na pr. lipljani i pastreve, mužjaci i ženke izbacuju svoje sjemenke u najužem kontaktu, u neposrednoj blizini i istovremeno. Prilike za oplodnju su dakle u svakom slučaju vrlo povoljne.

Naročito je interesantno kako se brinu za svoje potomstvo one vrste riba, koje produciraju manji broj jajašca. Neke od ovih grade gnijezdo, koje često borbena i požrtvovno brane. Druge nose oplođena jajašca u ustima, dok se ne izlegnu mladi, a i mladunčad nalazi katkada u slučajevima opasnosti skrovište u ustima roditelja. Pojedine vrste nose jajašca u posebnim naborima u trbuhu. Izgleda dakle da veliki

dio opasnosti, koje ugrožavaju opstanak vrste, prijeti baš oplođenim jajašcima i mladim ribama u prvim danima njihova života.

Glavni neprijatelj mladih ribljih generacija jesu same ribe. Ikra i mlada riba su mnogo željena hrana ne samo za grabežljive ribe, nego i za odrasle ribe gotovo sviju vrsta.

Razne vremenske nepogode mogu također odigrati veliku ulogu. Promjene vodostaja, zaleđenje i drugi štetni utjecaji upropaste katkada čitave generacije. Otpadni produkti raznih industrija i gradski kanali često imaju poguban učinak.

Jajašca su izvrgnuta brojnim oboljenjima uzrokovanim od raznih parazita, naročito gljivica. Ovdje treba pomenuti i neke vodene insekte i njihove ličinke, koje se hrane isključivo mladim ribama i ikrom.

Životna borba ne prestaje niti za odraslu ribu. O tome najbolje svjedoče svježe ili starije rane na ribama, koje svaki ribič katkada opazi. Obično se radi o ranama zadobivenim od grabežljivih riba, ili od nesavjesnih ribiča, koji love zabranjenim metodama. Većina riba posjeduje veliku moć regeneracije. Dok rana ne dopre do tjelesne šupljine, postoje dobri izgledi za izliječenje. Na ozlijeđenom mjestu stvori se okorina iz krvi i limfe, ispod koje se stvara nova koža sa ljuskama, osjetnim tjelešcima i drugim svojim derivatima. I druga tkiva kao mišići i kosti, mogu se nadoknaditi. Ovako nastali dijelovi ne pokazuju uvijek nor-